

En sag er aldrig bare en sag – det er et menneske

Jeg blev dybt berørt, da jeg læste artiklen om Marlene i Avisen Danmark d. 18. juli 2025. Hun stod i årevis alene med sine døtres mistrivsel – også sig til sidst nødsaget til at lave en underretning på sit eget barn.

Ikke for at slippe ansvaret, men fordi hun ikke blev hørt. Det er voldsomt. Og desværre ikke enestående.

Som pårørende og som fagperson ved jeg, hvor tungt det er at stå midt i det. Og jeg ved også, hvor svært det er at bede om hjælp og få hjælp. Mange pårørende føler, at de skal kæmpe for at få hjælp.

Flere pårørende, som jeg har talt med, fortæller også, at de gør desperate handlinger for at blive hørt. Nogle gange kan de slet ikke genkende den person, de er blevet i kampen mod kommunen.

Sådan skal det ikke være.

Sådan skulle det ikke være for Marlene.

År efter år har borgerrådgiveren nævnt, at flere borgere i Randers ikke forstår deres sager. De ved ikke, hvad næste skridt er – eller hvornår det sker. Sagsbehandlingsfrister overskrides. Sager er uigennemskuelige. Borgerne savner svar og retning.

Alt imens vokser frustrationen, trætheden – og nogle gange håbløsheden. Jeg ved, at nogle borgere giver op i forsøget på at få hjælp.

Sådan skal det ikke være.

Vi skal tage det alvorligt, når forældre og pårørende fortæller, at de føler, alt hviler på dem: "Hvis vi ikke gør noget, sker der ingenting."

Vi skal tage det alvorligt, *før* de pårørende får belastningsreaktion, som ender med sygdomsmeldinger.

De pårørende har ikke energi til både at tage sig af deres børn, som er i mistrivsel og samtidig føle, at de skal kæmpe mod kommunen. Det er urimeligt.

Jeg er ikke i tvivl om, at socialrådgiverne ønsker at hjælpe. Vi skal have skabt rammerne for at de også *kan* hjælpe, at de kan bære det ansvar, der er nødvendigt for, at de pårørende oplever det som en hjælp og ikke en kamp.

Hvis vi skal starte i det små, kan det være at ringe og sige: "Her er, hvad du kan forvente – og hvornår." Det kan være at spørge: "Ved du, hvad der skal ske nu – og hvorfor?" Eller at sende en aftale skriftligt, så borgeren har noget konkret at holde sig til. Det lyder som små ting. Men det er ofte de små ting, der gør den store forskel – særligt når man står i noget svært.

En sag er aldrig bare en sag.

Det er et menneske, vi skal passe på.

Diana Opporby – ny kandidat til Byrådet for Socialdemokratiet

Mispelvej 34

8920 Randers NV